

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 marca 2022 r.

DIH-4.707.5.2022.BP

DECYZJA DIH-IV/5/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Hurtowni Motoryzacyjnej „GORDON” Sp. z o.o. z siedzibą w Zamościu od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu nr 70/2021 z dnia 23 grudnia 2021 r. na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 17.000 zł (słownie: siedemnaście tysięcy złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 września 2021 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Opolu, zwany dalej również „*Opolskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Hurtownię Motoryzacyjną „Gordon” Sp. z o.o. z siedzibą w Zamościu, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała w dniu 4 października 2021 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 20, 25 i 26 października 2021 r. przez inspektorów reprezentujących Opolskiego WIIH, w hurtowni motoryzacyjnej, mieszczącej się w Głogówku przy ul. Dworcowej 8C, należącej do Strony:

- dokonano zakupu kontrolnego produktów, w wyniku czego ustalono, że przedsiębiorca prowadzi sprzedaż detaliczną,
- sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 105 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej (w tym 50 wyeksponowanych

w „STREFIE MAGAZYNU” oraz 55 wyeksponowanych w innych częściach hurtowni), stwierdzając:

- brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych w przypadku 45 rodzajów produktów,
- brak uwidocznionej ceny w przypadku 60 rodzajów produktów,

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 i 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 26 października 2021 r. (nr akt kontroli: NRU.8361.596.2021).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 26 listopada 2021 r., Opolski WIIH poinformował przedsiębiorcę Hurtownię Motoryzacyjną „GORDON” Sp. z o.o. z siedzibą w Zamościu o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, Strona została pouczone również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 23 grudnia 2021 r. (sygnatura: NRU.8361.596.2021), Opolski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 17.000 zł (słownie: siedemnaście tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Decyzja została odebrana w dniu 31 grudnia 2021 r.

Pismem z dnia 13 stycznia 2022 r. (data stempla 14 stycznia 2022 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie jej w całości i umorzenie postępowania. Strona podniosła, że ujawniana cena ma być ceną całkowitą brutto, obejmującą w sobie należny podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy. Nie jest więc dopuszczalne oznaczanie ceny netto wraz z informacją, że należy do niej doliczyć określoną stawkę podatku. Możliwe jest natomiast podanie przez sprzedającego obok ceny całkowitej brutto, również ceny netto oraz stawki naliczanego podatku, co czyni zadość wymogowi transparentności. Strona ponadto podniosła, że kara jest rażąco wysoka. Nie odnosi się ona do obrotów kontrolowanej placówki, a także do faktu, że placówka jest częścią hurtowni motoryzacyjnej, której działalność polega na sprzedaży hurtowej. Faktycznej sprzedaży detalicznej placówka nie prowadzi ograniczając się do wyjątkowych sytuacji, gdzie na wyraźną prośbę klienta, taka sprzedaż może być czasem realizowana. Wbrew decyzji, każdy klient jest rzetelnie informowany o cenach towaru, a co więcej o zamiennikach, które często są w niższej cenie.

Pismem z dnia 1 marca 2021 r., Prezes UOKiK poinformował Stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo

do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Definicja ceny jest zawarta w art. 3 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy zgodnie z którym cena oznacza wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również dokonał analizy zarzutów zawartych w odwołaniu.

Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż Strona dopuściła się naruszeń obowiązków w zakresie uwidaczniania cen polegających na braku cen oraz braku

cen i cen jednostkowych. Należy przy tym podkreślić, że powyższe braki stwierdzono w stosunku do 100% produktów poddanych kontroli.

Strona w odwołaniu podnosi przy tym argument, iż: *„Ujawniana cena ma być ceną całkowitą brutto, obejmującą w sobie należny podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy. Nie jest więc dopuszczalne oznaczanie ceny netto wraz z informacją, że należy do niej doliczyć określona stawkę podatku. Możliwe jest natomiast podanie przez sprzedającego obok ceny całkowitej brutto, również ceny netto oraz stawki naliczonego podatku co czyni zadość wymogowi transparentności.”* Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu należy stwierdzić, iż jest on całkowicie bezzasadny. Naruszenie przez Stronę przepisów ustawy polega bowiem na braku uwidocznienia cen, nie zaś na uwidocznieniu ich w sposób niejednoznaczny. Stąd też rozważania Strony na temat oznaczania cen brutto i netto, w świetle poczynionych ustaleń, są zupełnie bezprzedmiotowe.

Organ nie zgadza się również argumentem, iż cena jednostkowa jest umieszczona w posiadanym przez Stronę cenniku. Jak wskazuje Strona: *„(...) cena jednostkowa może być umieszczona w cenniku. Wbrew twierdzeniom decyzji strona takowy cenniki posiada, a z uwagi na specyfikę sprzedawanego towaru, znaczne ilości tegoż samego asortymentu, cennik jest dostępny dla klienta na monitorze w części sprzedażowej. Każdy zatem klient ma możliwość sprawdzenia cen towarów.”* Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu, należy wskazać, że zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Powołany przepis poprzez zwrot „w szczególności” ma więc charakter przykładowego wyliczenia. Powyższy przepis pozostaje przy tym w korelacji z § 3 ust. 1 w/w rozporządzenia zgodnie z którym cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Poza zainteresowaniem Organu pozostaje fakt, czy Strona posiada wspomniany cennik. Dla ustalenia czy Strona dopuściła się naruszenia przepisów w zakresie uwidaczniania cen, decydującym jest natomiast, czy taki cennik jest uwidoczniony w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, bezpośrednio na towarze lub w jego bliskości. Tymczasem Strona sama wskazuje, iż cennik jest dostępny dla klienta na monitorze w części sprzedażowej. Nie został zatem spełniony ustawowy wymóg uwidocznienia ceny na towarze lub w jego bezpośredniej bliskości.

Bezzasadny jest również zarzut, iż placówka jest częścią hurtowni, która tylko sporadycznie dokonuje sprzedaży detalicznej. Zgodnie z art. 2 ustawy o informowaniu o cenach przepisów ustawy nie stosuje się do informowania o cenach w obrocie między osobami fizycznymi, z których żadna nie jest przedsiębiorcą, a także do informowania o cenach uregulowanego na podstawie odrębnych ustaw. Powyższe oznacza więc, iż obowiązek uwidaczniania cen odnosi się zarówno do sprzedaży detalicznej, jak również do sprzedaży hurtowej. Należy przy tym zaznaczyć, że przedsiębiorca, pomimo tego,

iż prowadzi działalność gospodarczą pod firmą „Hurtownia Motoryzacyjna”, to faktycznie prowadzi również sprzedaż detaliczną.

Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, co powoduje konieczność nałożenia przez Opolskiego WIIH kary pieniężnej.

Strona podnosi ponadto, że wymierzona kara jest rażąco wysoka.

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu, organ odwoławczy przede wszystkim zwraca uwagę, że wszelkie przesłanki karania, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, dotychczasowa działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu zostały rozpatrzone w treści zaskarżonej decyzji, o czym świadczy jej uzasadnienie. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie ze stosowanym pomocniczo art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”¹, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Przy rozpatrywaniu stopnia naruszenia obowiązków, należy odwołać się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Z kolei, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Należy przy tym ponownie wskazać, że naruszenie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen dotyczyło 100% skontrolowanych produktów.

Kolejną przesłanką wskazaną w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, jest dotychczasowa działalność podmiotu na rynku.

Opolski WIIH uznał, iż Strona po raz czwarty naruszyła przepisy w zakresie uwidaczniania cen. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej decyzji Opolski WIIH wymierzył Stronie kary pieniężne:

- 1000 zł decyzją nr 101/2019 z dnia 04.12.2019 r.,

Akresie ¹ dyrektywa 98/6/WE została wdrożona do polskiego prawodawstwa przepisami ustawy o informowaniu o cenach

- 8000 zł decyzją nr 55/2020 z dnia 31.08.2020 r.,
- 13.000 zł decyzją nr 6/2021 z dnia 01.03.2021 r.

Opolski WIIH wyraźnie wskazał: „(...) przebieg dotychczasowej działalności Strony stanowi okoliczność zaostrzającą wymiar kary. Strona pomimo uprzednio nałożonych kar pieniężnych nadal nie dopełniła obowiązków w zakresie uwidaczniania cen.” Należy więc zaznaczyć, że pomimo użytego sformułowania „Strona po raz czwarty naruszyła przepisy dotyczące uwidaczniania cen”, w/w decyzje nie stanowiły podstawy do zastosowania przez organ I instancji art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach przewidującego podwyższenie górnej granicy kary pieniężnej do 40.000 zł, lecz stanowiły przesłankę do nałożenia kary w granicach określonych w art. 6 ust. 1 w/w ustawy, a więc do 20.000 zł, lecz w kwocie wyższej niż wymierzone dotychczas wydanymi decyzjami. Należy bowiem wziąć pod uwagę dyrektywę nr 98/6/WE statuującą trzy przesłanki wymiaru kary tj. skuteczność, proporcjonalność i odstraszenie. Skoro przeprowadzane kontrole za każdym razem wykazywały nieprawidłowości w zakresie oznakowania cen, to logiczną konsekwencją postępowania Strony, będzie wyższy wymiar kary za kolejne uchybienia, tak aby cel kary został w końcu osiągnięty.

Istotnym jest również fakt, że w przedmiotowej sprawie kontrola poprzedzona była zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli. Ponadto należy wskazać, że obowiązek informowania o cenach produktów i usług istnieje od 2001 r., zaś Strona prowadzi działalność gospodarczą od roku 2003 r. (wg. KRS), a więc powinna wykazać się znajomością przepisów dotyczących wykonywanej działalności.

Trzecia przesłanka wymiaru kary określona w art. 6 ust. 3 w/w ustawy to wielkość obrotów i przychodu. Z kat sprawy wynika, iż Strona nie przedstawiła informacji w tym zakresie, a zatem Opolski WIIH prawidłowo oparł się na sprawozdaniu finansowym za rok 2020 zawartym w KRS.

Zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, zaś ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, która spełnia nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Z zebranego materiału nie wynika również, by na stronę była wcześniej nakładana administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie przez inny organ. Należy więc stwierdzić, że organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeżenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 17.000 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) Hurtownia Motoryzacyjna „GORDON” sp. z o.o. z siedzibą w Zamościu
- 2) Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Opolu
- 3) a/a